

Lietas Nr. 11520079112

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 26.septembrī

Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesa

tiesnese G.Krieviņa

piedaloties prokuroram A.Zariņam,

aizstāvim zvērinātam advokātam A.Zvejsalniekam,

pasludināja spriedumu atklātā tiesas sēdē izskatītajā krimināllietā, kurā **/pers. C/, personas kods /personas kods/,** apsūdzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un 141.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā.

Pārbaudot un izvērtējot visus krimināllietā esošos materiālus, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. C/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam tika nodarīts smags miesas bojājums, kas izraisīja viņa nāvi.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2012.gada 6.novembrī ap plkst.10.44 /pers. C/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 39.4.p. prasības, bez atbilstošas kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesībām, vadīja automašīnu "Mercedes Benz Sprinter", v.n.z. /TL numurs/, un brauca ar to Rīgā, pa Kleistu ielu no Bullu ielas puses Bolderājas virzienā.

Tuvojoties /adrese A/, /pers. C/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 112.p., 113.p., 114.p. prasības, neizpildīja šo noteikumu prasības, nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamu situāciju, vadīja automašīnu ar paaugstinātu un apdzīvotās vietās neatļautu braukšanas ātrumu apmēram 75 km/h, kas nenodrošināja kustības drošību, ieraugot sev priekšā tajā pašā virzienā braucošu velosipēdistu /pers. E/, savlaicīgi nesamazināja braukšanas ātrumu un neveica nepieciešamās darbības, lai, neradot bīstamību, apbrauktu velosipēdistu, bet turpināja braukt uz priekšu, nemainot kustības virzienu, kā rezultātā ar automašīnas priekšējo daļu notrieca minēto velosipēdistu.

Pēc negadījuma /pers. C/, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 50.p. prasības, pameta notikuma vietu, nesniedzot pirmo palīdzību cietušajam, par notikušo nepaziņoja policijai, kā arī neizpildīja citas šādos gadījumos noteiktās šo noteikumu prasības.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu un uzbraukuma rezultātā /pers. C/ nodarīja cietušajam /pers. E/ smagus miesas bojājumus, kas izraisīja viņa nāvi: galvas trauma ar sistu brūci pakauša rajonā, plaši asinsizplūdumi zem galvas ādas muskuļa lēvera, galvaskausa pamatnes lūzums, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka, asinsizplūdumi zem mīkstā smadzeņu apvalka, galvas smadzeņu sasitums, ķermeņa trauma ar asinsizplūdušiem mīkstajos audos un muskuļos jostas apvidū, muguras mīkstajos audos, mugurkaula krūšu daļas 4.skriemeļa lūzums ar mugurkaula priekšējās gareniskās saites pārrāvumu un asinsizplūdušiem starpribu muskuļos, asinsizplūdušiem videnē, aortas sienā, asinsizplūdušiem zem epikarda, plaušu kontūzija, ekstremitāšu trauma ar ādas nobrāzumu uz labā augšdelma, sista brūce uz kreisā augšdelma, ādas nobrāzums uz kreisās plaukstas, kreisā augšstilba kaula transtrohanteris lūzums ar asinsizplūdušu apkārtējos muskuļos un mīkstajos audos. Minētā trauma sarežģījās ar galvas smadzeņu un plaušu tūsku, smadzeņu atmieķšķējumu, iekšējo orgānu distrofiju, perēkļainu emfizēmu un posttraumatisku endokardītu.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Turklāt /pers.C/apzināti atstāja bez palīdzības cietušo, kuru pats bija nostādījis dzīvībai bīstamā stāvoklī, kaut gan viņam bija iespēja sniegt palīdzību.

Noziedzīgais nodarījums izdarīts šādos apstākļos:

2012.gada 6.novembrī ap plkst.10.44 /pers. C/, vadot automašīnu "Mercedes Benz Sprinter", v.n.z. /TL numurs/, Rīgā, pie /adrese A/, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu 50.p. prasības, uzbraucis velosipēdistam /pers. E/, kuram tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami cietušā dzīvībai, kā rezultātā viņš no gūtajām traumām 2012.gada 6.novembrī plkst.17.30 mira Rīgas Austrumu klīniskajā universitātes slimnīcā, no notikuma vietas aizbrauca, nesniedzot cietušajam pirmo medicīnisko palīdzību, kaut gan pats nostādīja viņu dzīvībai bīstamā stāvoklī, par notikušo neziņoja policijai, neizsauca neatliekamo medicīnisko palīdzību, tādējādi, apzināti atstāja

cietušo /pers. E/ bez palīdzības, kaut gan viņam bija iespēja tādu sniegt.

Ar savām darbībām /pers. C/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 141.panta otrajā daļā.

Cietusī – /pers. V/ pirmstiesas izmeklēšanā materiālā kaitējuma kompensāciju nav pieteikusi /lietas 28.lapa/. Cietusī/pers.V/ tiesas sēdē pieteica kompensāciju Ls 10000,00 apmērā sakarā ar morālo aizskārums /lietas 93.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas un noziedzīga nodarījuma izdarīšanā pēc Krimināllikuma 141.panta otrās daļas atzina pilnībā, cietušās /pers. V/ pieteikto kompensāciju Ls 10000,00 apmērā atzina par pamatotu un izteica lūgumu neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

Iepazinusies ar krimināllietas materiāliem, uzklājusī prokurora, apsūdzētā /pers. C/ un viņa aizstāvja A.Zvejsalnieka un cietušās /pers. V/ viedokļus, ņemot vērā to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viņam izvirzītajās apsūdzībās, atzīst par pamatotu cietušās /pers. V/ pieteikto kompensāciju Ls 10000,00 apmērā un piekrit pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas apsūdzētajam tiesas sēdē ir izskaidrotas, un sekas ir saprotamas, apsūdzētā vaina viņam celtajās apsūdzībās ir pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesai nav šaubu par apsūdzētā vainu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un Krimināllikuma 141.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.pantu pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, līdz ar ko pierādījumu uzskaitījums un to analīze spriedumā netiek izdarīta.

Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas, jo viņš pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam tika nodarīts smags miesas bojājums, kas izraisīja viņa nāvi. Vērtējot apsūdzētā izdarīto darbību juridisko kvalifikāciju, tiesa atzīst, ka /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums pareizi kvalificēts pēc Krimināllikuma 141.panta otrās daļas, jo viņš apzināti atstāja bez palīdzības cietušo, kuru pats bija nostādījis dzīvībai bīstamā stāvoklī, kaut gan viņam bija iespēja sniegt palīdzību.

Apsūdzētā /pers.C/ vaina noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā ir pierādīta.

Nosakot apsūdzētajam soda veidu un mēru, tiesa vadās pēc Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteiktā soda mērķa - vainīgo personu sodīt par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī panākt, lai notiesātā un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, Krimināllikuma 46.pantā noteiktajiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem, ņemot vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgās personību, viņas atbildību mīkstināšos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta trešo daļu tiesas izmeklēšanā pārbaudot apsūdzētā personu raksturojošos datus konstatēts, ka /pers. C/ deklarētā dzīvesvieta ir /adrese B/ /lietas 47.lapa/, bet faktiskā dzīvesvieta pēc paša apsūdzētā teiktā ir /adrese C/ viņa apgādībā dēls /pers. L/ dzim. /datums/ un meita /pers. M/ dzim. /datums/, /pers.C/ ir pamatskolasizglītība, viņš strādā SIA n/a, dispečers /lietas 95.lapa/. /pers. C/ agrāk nesodīts /lietas 45.-46.lapa/, ziņas par administratīviem sodiem lietā nav. No SIA „Bauskas slimnīca” izziņas izriet, ka /pers. C/ narkologa uzskaitē nav /lietas 44.lapa/. No SIA „Bauskas slimnīca” izziņas izriet, ka /pers. C/ psihiatra kabineta uzskaitē nav /lietas 44.lapa/.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. C/ bez savas vainas pilnīgas atzīšanas papildus liecināja, ka nožēlo izdarīto, viņš ir slikti rīkojies, ka savā deklarētajā dzīvesvietā, kur dzīvo viņa māte - /adrese B/, viņš nedzīvo, bet gan kopā ar dzīvesbiedri un meitu dzīvo /adrese C/, apgādībā ir dēls /pers. L/ dzim. /datums/ un meita /pers. M/ dzim. /datums/, viņam ir pamatskolas izglītība, viņš strādā SIA n/a par dispečeru, saņem ik mēnesi Ls 105, ir agrāk nesodīts, noliedz, ka viņam būtu citi kriminālprocesi, arī noliedz, ka ir agrāk administratīvi sodīts.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu /redakcijā uz noziedzīgā nodarījuma dienu/, /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, ir mazāk smags noziegums. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu /redakcijā uz noziedzīgā nodarījuma dienu/, /pers. C/ izdarītais noziedzīgais nodarījums, kāds paredzēts Krimināllikuma 141.panta otrajā daļā, ir kriminālpārkāpums.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu kā apsūdzētā atbildību mīkstināšu apstākli tiesa atzīst savas vainas atzīšanu un tiesas sēdē izteikto nožēlu par izdarīto.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, tiesa nekonstatē apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā noteikts piemērojamais soda veids - brīvības atņemšana uz laiku līdz desmit gadiem.

Krimināllikuma 141.panta otrās daļas sankcijā noteikti alternatīvi piemērojami soda veidi - brīvības atņemšana uz laiku līdz diviem gadiem, īslaicīga brīvības atņemšana, piespiedu darbs un naudas sods.

Ņemot vērā lietā konstatētos apstākļus, kas var ietekmēt apsūdzētajam /pers. C/ nosakāmo soda veidu, tiesa, uzskata, ka piemērojams brīvības atņemšanas sods, un tas nosakāms tuvu tā zemākās robežas apmēram, izvērtējot apsūdzētā personību raksturojošos datus to, ka apsūdzētais /pers. C/ agrāk nesodīts, pastāv apsūdzētā atbildību mīkstināšos apstākļi - savas vainas atzīšana un nožēla par izdarīto, nepastāv apsūdzētā atbildību pastiprinoši apstākļi, viņš strādā algotu darbu, viņa apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, kā arī ņemot vērā noziedzīgo nodarījumu raksturu un izdarīšanas veidu, sabiedrisko bīstamību, turklāt tiesa nav ieguvusi tādu personību negatīvi raksturojošus pierādījumus, kas liecinātu par to, ka apsūdzētais ir tik sabiedriski bīstams, ka viņš jāizolē no sabiedrības soda izciešanai, tiesa ir ieguvusi pārliecību, ka /pers. C/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs likumpārkāpumus un ņemot vērā to, ka sods nosakāms individualizēti, ir iespējams dot apsūdzētajam iespēju ar savu turpmāko uzvedību pierādīt savu atņemšanos un sodu noteikt nosacīti, piemērojot Krimināllikuma 55.panta noteikumus, kas nosaka, ka tiesa nolemj sodu neizpildīt, ja notiesātais pārbaudes laikā neizdara jaunus likumpārkāpumus un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā noteiktos

pienākumus. Turklāt, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam pārbaudes laiks nosakāms maksimālajās robežās, izvērtējot, ka izdarīti divi noziedzīgi nodarījumi un izvērtējot iestājušās sekas.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas veidu un raksturu saskaņā ar Krimināllikuma 44.pantu nosakāms papildsods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana maksimālajā robežā, lai apsūdzētais izjustu un izvērtētu savu darbību sekas.

Prokurors lūdza piemērot apsūdzētajam reālu brīvības atņemšanas sodu ņemot vērā arī to, ka apsūdzētais atstājis notikuma vietu, nevis sniedzis palīdzību cietušajam. Tiesa izvērtējot lietas materiālus konstatē, ka /pers. C/ jau apsūdzēts gan par to, ka viņš pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā cietušajam tika nodarīts smags miesas bojājums, kas izraisīja viņa nāvi, gan to, ka viņš apzināti atstāja bez palīdzības cietušo, kuru pats bija nostādījis dzīvībai bīstamā stāvoklī, kaut gan viņam bija iespēja sniegt palīdzību, ko tiesa, nosakot galīgo sodu, ir vērtējusi un ņēmusi vērā.

Sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas noteikumiem, kas nosaka, ka, ja persona izdarījusi vairākus patstāvīgus noziedzīgus nodarījumus, tiesa, noteikusi sodu atsevišķi par katru nodarījumu, galīgo sodu nosaka pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, ietverot vieglāko sodu smagākajā vai arī pilnīgi vai daļēji saskaitot piespriestos sodus.

Ņemot vērā, ka /pers. C/ personību un to, ka konstatēts atbildību mīkstinošs apstākļi un nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, tiesa atzīst, ka saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, sods /pers. C/ nosakāms sodus daļējisaskaitot.

2012.gada 6.novembrī/pers. C/ piemērots drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā un noteikts papildus drošības līdzeklis - noteiktas nodarbošanās aizliegums - vadīt transportlīdzekli /lietas 23.-24.lapa/. Drošības līdzeklis apsūdzētajam nav grozāms, ņemot vērā, ka apsūdzētais nav pārkāpis drošības līdzekļa nosacījumus. Tiesa atzīst, ka šajā kriminālprocesā apsūdzētajam piemērotais drošības līdzeklis - nodošana policijas uzraudzībā, līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim ir atstājams negrozīts.

Cietusī/pers.V/ tiesas sēdē pieteica kaitējuma kompensāciju Ls 10000,00 apmērā /lietas 93.lapa/.

Apsūdzētais /pers.C/ cietušās pieteikto kompensāciju apmēru atzina pilnībā. Pie tādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka cietušās pieteiktās kompensācijas apmērs ir pamatots un pieteikums ir apmierināms, jo saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību ir izdarījis. Apsūdzētā /pers.C/ izdarītās noziedzīgās darbības ir tiešā cēloņsakarībā ar cietušajai /pers. V/ morālo aizskārumu. Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 352.panta ceturto daļu, kurā noteikts, ka kaitējuma nodarītājs var labprātīgi piekrist cietušā noteiktajam kompensācijas apmēram, kompensācija par cietušajai /pers. V/ nodarīto kaitējumu nosakāma Ls 10000,00 apmērā.

Ņemot vērā iepriekš minēto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 512., 520., 527.-530.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. C/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīgu nodarījumu, kādi paredzēti Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā un 141.panta otrajā daļā, izdarīšanā un sodīt:

- pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 2 /diviem/ gadiem 6 /sešiem/ mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 /pieciem/ gadiem;

- pēc Krimināllikuma 141.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 /vienu/ gadu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, **galīgo sodu /pers. C/, personas kods /personas kods/, noteikt sodus daļēji saskaitot un noteikt brīvības atņemšanu uz 3 /trīs/ gadiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 /pieciem/ gadiem.**

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu/pers. C/, personas kods /personas kods/, brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 5 /pieciem/ gadiem.

Piedzīt no/pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu/pers. V/, personas kods /personas kods/,materiālā kaitējuma kompensāciju Ls 10000,00 /desmit tūkstoši lati, 00 santīmi/ apmērā.

Drošības līdzekli - nodošana policijas uzraudzībā, atstāt negrozītu līdz laikam, kad spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 /desmit/ dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā.

Pilna sprieduma pieejamības datums noteikts 2013.gada 10.oktobris.

Tiesnese

G.Krieviņa